

Arrest

nr. 176 591 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J.P. DOCQUIR loco advocaat F. GELEYN en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Oekraïens staatsburger te zijn, u bent joods van origine en afkomstig uit Nizhnij Bereziv (provincie Ivano-Franivsk) in Oekraïne.

U verklaart dat u in 1991 in Praag theologie hebt gestudeerd en dat u in 1994 naar Paderborn in Duitsland bent gegaan op aanbeveling van de Praagse universiteit en het aartsbisdom van Oekraïne. In uw studententijd werden Oekraïense studenten in West-Europa volgens u vaak aangeklampt door maffiaclans die wilden dat de studenten geld vanuit Duitsland aan hen zouden geven. U bent er echter in geslaagd om de banden met deze clans door te knippen.

Tijdens uw studies werd u door de paus gehonoreerd, waardoor er veel haat en jaloezie jegens u ontstond in Oekraïne. U bent sinds uw verblijf in Duitsland dan ook nog zelden in Oekraïne geweest. U

ging af en toe op bezoek bij uw ouders, maar de laatste keer dat u in Oekraïne was, was in 1999, toen u uw huwelijk moest regelen.

In 1996 begon u in de financiële wereld te werken en deed u zaken met grote internationale instellingen en belangrijke personen in de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk en Europa. U regelde allerlei financiële deals voor deze mensen en werkte samen met personen op het hoogste niveau. In de zomer van 2009 ging u naar Oostenrijk, om vervolgens naar Slovakije te verhuizen. Daar was u opnieuw erg succesvol als zakenman en richtte u samen met K. F. D. (...) de bedrijven "Kingdom Investment Management Limited" en "Kingdom Investment Developments Limited" op, met zetel in Brits Anguilla. U sloot deals met toplui uit de financiële en politieke wereld, maar u kwam te weten dat veel van de deals die u moest sluiten in opdracht van deze toplui frauduleus waren en deel uitmaakten van witwaspraktijken. U ging hier niet mee akkoord en wilde dit aanklagen bij Interpol, Europol, de FBI en andere internationale en Europese rechtsinstanties. Naar aanleiding hiervan begon u echter bedreigingen te ontvangen en kreeg u angst. U bleef dus verder werken voor deze fraudeurs, maar bereidde ondertussen een groots dossier voor om hier alsnog mee naar Interpol te gaan. U confronteerde verschillende fraudeurs ook met hun daden, eiste geld van hen en wilde dat zij alle banden met u zouden verbreken.

Sinds 2013 begon u zich ook politiek te engageren tegen de toenmalige Oekraïense president, Viktor Yanukovich, en ondertekende u enkele onlinepetities. U verklaart dat u hierdoor naar het front zou worden gestuurd bij een terugkeer naar Oekraïne, omdat aanhangers van het vorige regime nog steeds actief zijn bij de huidige overheid en u willen elimineren. Ten slotte werden bezittingen van uw ouders in Oekraïne afgenomen en werden zij gedwongen te verhuizen naar een ander dorp.

Op 15 januari 2015 bent u naar België gekomen om uw zaak die u aan Interpol wilt voorleggen verder voor te bereiden. Op 16 januari 2015 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Oekraïens reispaspoort, uw Oekraïens binnenlands paspoort, uw Duitse sociale verzekeringskaart, een aanvraagformulier voor een werkvergunning in Duitsland, een brief over een mogelijke permanente verblijfsvergunning in Duitsland, uw cv en een verklaring over uw problemen, verschillende nieuwsbrieven van allerlei onlinediensten, verschillende print-outs van uw inschrijving op die nieuwsbrieven, profielen van de 'Kingdom Group' op netwerksites, dreigberichten die u op uw e-mailadres ontving, een verzoek tot onderzoek naar deze bedreigingen, een klachtenreferentieformulier van het Internet Crime Complaint Center, betalingsherinneringen, bankkaarten, verschillende foto's van u met de paus en met andere personen, documenten over de registratie van uw bedrijven in Anguilla, lijsten met namen, artikels en foto's over het conflict in Oost-Oekraïne, artikels over de corruptie in Oekraïne, uitnodigingen voor conference calls, online petities, en twee usb-sticks.

B. Motivering

Uit uw verklaringen en de documenten die u neerlegt blijkt dat u, ondanks uw jarenlange verblijf in verschillende Europese landen zoals Tsjechië, Duitsland, Oostenrijk en Slovakije, nog steeds Oekraïens staatsburger bent. Uw asielaanvraag wordt dan ook ten opzichte van Oekraïne beoordeeld. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen over de hele lijn onaannemelijk vaag, inconsistent en weinig realistisch zijn en dat u er tijdens twee uitgebreide gehoren ten overstaan van het CGVS niet in bent geslaagd om duidelijk aan te geven wat of wie u precies vreest in uw land van herkomst, Oekraïne. Tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS verklaarde u namelijk dat een van de belangrijkste redenen waarom u niet kunt terugkeren naar uw land is dat u een honorering van de paus hebt gekregen in uw studentenjaren en dat er daardoor in Oekraïne veel boosheid, jaloezie, haat en bedreigingen jegens u waren, aangezien u de paus mocht ontmoeten en de kinderen van ministers niet (CGVS I p.6,11). Later verklaarde u echter dat het belangrijkste element in verband met uw terugkeervrees is dat de Oekraïense geheime diensten op de hoogte zijn van uw belangrijke contacten in het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Europa, dat u op de hoogte bent van allerlei frauduleuze zaken, omwille waarvan u bij terugkeer naar Oekraïne vermoord zou worden (CGVS I p.10). Bij aanvang van uw tweede gehoor bij het CGVS haalde u dan weer aan dat de hoofdreden voor uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst is dat u online een petitie hebt ondertekend waardoor miljarden gelden van de Oekraïense zijn geblokkeerd en waardoor u vreest naar het front te worden gestuurd (CGVS II p.3,4). Los daarvan beweerde u ook nog dat uw joodse origine voor ernstige problemen kan zorgen in uw land van herkomst (CGVS I p.3). Dergelijke weinig eenduidige en bijzonder inconsistente verklaringen zijn opmerkelijk. Bovendien moet worden vastgesteld dat uw verklaringen en opvattingen louter gebaseerd zijn op hypothesen, insinuaties en blote beweringen die geen enkele objectieve onderbouw hebben, waardoor hier geen geloof aan kan worden gehecht.

Wat uw verklaringen betreft dat u ernstige bedreigingen hebt gekregen omdat u in uw studentenjaren door paus Johannes Paulus II werd gelauwerd en omdat u hem hebt kunnen ontmoeten, moet worden

opgemerkt dat dit louter een blote, en overigens weinig realistische bewering betreft die u niet hard maakt, en het bijzonder weinig aannemelijk is dat u omwille van die pauselijke ontmoeting in de jaren negentig, actueel in 2016, zou worden vervolgd bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Wanneer u bovendien om verduidelijking werd gevraagd over uw verklaring dat de honorering van paus Johannes Paulus II een van de belangrijkste redenen was waarom u naar België bent gevlucht, antwoordde u louter dat u destijds door de kerk naar West-Europa werd gestuurd om te studeren en te werken (CGVS I p.6). Dergelijke vage, algemene antwoorden tonen geenszins aan dat u omwille van deze honorering van de paus, waar overigens niet aan wordt getwijfeld, ernstige problemen zou kennen bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Daarnaast haalde u aan dat u op de hoogte bent van grootse fraude- en witwasschandalen op het hoogste niveau en dat u dit openbaar zal maken. U herhaalde meermaals dat u de fraude door verschillende personen gepleegd volledig kunt bewijzen en verifiëren en u beweert dat u een volledig dossier aan het voorbereiden bent waarmee u naar Interpol, Europol, de FBI en andere organisaties zal stappen, waarna alle schuldigen volgens u zeker en vast zullen worden gearresteerd en gerechtelijk vervolgd (CGVS I p.12,13,14; CGVS II p.4,10). U hebt deze personen ook meegedeeld dat u met deze informatie naar de bevoegde instanties zou stappen, waarna zij u zijn beginnen te bedreigen. Opnieuw moet echter worden benadrukt dat uw verklaringen over de hele lijn louter gebaseerd zijn op beweringen, insinuaties, hypothesen en veronderstellingen. In de talloze documenten die u neerlegt is immers nergens enig objectief bewijs terug te vinden dat aantoonde dat u daadwerkelijk over dergelijke informatie beschikt en waaruit duidelijk blijkt over welke fraude u het steeds hebt, wie die dan zou hebben gepleegd en op welke manier u dit kunt bewijzen. Wanneer u hierop werd gewezen, verklaarde u dat u nog niet alle documenten hebt afgegeven, maar dat u maximum één dag nodig hebt om ze te kopiëren (CGVS II p.10). Na de beide interviews bij het CGVS werd u nog tijd gegund om alsnog bewijzen ter staving van uw verklaringen neer te leggen, maar in de talloze documenten die u na de gehoren hebt neergelegd is evenmin enig bewijs van grootschalige fraude- en witwasschandalen op het hoogste niveau terug te vinden. Ook wanneer u wordt gevraagd over welke fraude u het precies hebt, kunt u hier geen duidelijk en concreet antwoord op geven. U hebt het algemeen over financiële fraude, veiligheidsfraude, maar u herinnert zich niet meer wat het concreet inhield, waarna u het hebt over valse bankgaranties, een stortingsbewijs dat u hebt geverifieerd en dat leeg was, dat niet bruikbaar was voor financieel gebruik. U hebt het nog over "credit line", "buy and sell operations" (CGVS II p.6), maar op geen enkel moment slaagt u erin om in duidelijke en samenhangende bewoordingen uit te leggen welke fraude precies door wie werd gepleegd, wat er concreet is gebeurd, wat uw rol is in het hele verhaal en hoe u dit zou gaan bewijzen. Deze vaststelling is opmerkelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Aangezien u immers verklaart dat u een volledig dossier zou gaan indienen bij verschillende internationale instanties en organisaties om deze grootschalige fraude aan te kaarten, en dat u omwille hiervan ernstige problemen vreest in uw land van herkomst, kan toch redelijkerwijs worden verwacht dat u hier duidelijke, coherente en samenhangende verklaringen over kunt afleggen en dat u deze verklaringen uitgebreid kunt staven met documentatie, zoals u beweert te kunnen doen. Dit is in casu niet het geval. Wat betreft de verschillende mails die u neerlegt, waarin 'bedreigingen' worden geuit en waarop door u gerepliceerd wordt met dreigementen dat de bedreigers in kwestie voor de rechter zullen worden gedaagd (Document 10), zij opgemerkt dat hieruit niet kan worden opgemaakt wat precies aan de basis ligt van de betreffende woordenwisselingen of disputen vervat in deze berichten, noch wie de personen met wie u correspondeert precies zijn. Hoe dan ook kan dergelijk e-mailverkeer makkelijk worden gefabriceerd, waardoor de bewijswaarde van deze berichten uiterst relatief is. In de brieven met betalingsherinneringen die u naar verschillende personen zou hebben verstuurd (Document 11) hebt u het verder over fraude die door de aangeschreven personen werd gepleegd, eist u betalingen van duizenden euro's en dreigt u met processen als de betaling niet binnen een bepaalde termijn gebeurt. Ook hieruit kan vooreerst geenszins worden afgeleid dat u in Oekraïne ernstige problemen zou kennen, mocht u naar daar terugkeren. Verder kan hieruit evenmin worden opgemaakt of de vereiste betalingen gerechtvaardigd zijn, noch wat voor fraude dan precies gepleegd zou zijn. Overigens is ook de bewijswaarde van deze stukken uiterst relatief, aangezien u ze zelf hebt opgemaakt. De brief aan Yandex N.V, de veiligheidsdiensten van de Krasnodarsky Krai van de Russische Federatie en de Russische MVD ten slotte, betreft bedreigingen die u zou ontvangen hebben van volgend emailadres: vano.georgadze@yandex.ru. In deze brief vraagt u naar onmiddellijk gerechtelijk onderzoek naar deze bedreigingen en wenst u alle details en informatie over dit e-mailaccount en de rechtszaak te verkrijgen. U legt verder echter geen bewijs neer van een reactie van de aangeschreven instanties, noch van de bedreigingen die u van dit e-mailadres beweert te hebben gekregen en u toont dus niet aan dat u deze bedreigingen daadwerkelijk hebt verkregen of dat de Russische veiligheidsdiensten uw verzoek wel degelijk ernstig nemen. Hoe dan ook kan dit document evenmin aantonen dat u ten aanzien van uw land van herkomst een ernstige vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Ook wanneer u werd gevraagd wie u concreet vreest omwille van uw kennis van massale fraude op internationaal niveau, kon u hier geen eenduidige en consistente antwoorden op voorzien. U hebt het namelijk eerst over honderden overheidsmedewerkers van de huidige Oekraïense overheid die nog steeds verbonden zijn met de vorige overheid en u zegt dat er veel mensen zijn in Oekraïne, maar u hebt ze niet allemaal in uw hoofd (CGVS I p.10,11). Wanneer u hierna naar een concreter antwoord werd gevraagd, zei u dan weer "Gewoon die twee mensen, I. (...) en de Oekraïense generaal" (CGVS I p.11). Wanneer u later nogmaals werd gevraagd wie u precies wil elimineren, had u het plots over een honderdtal mensen in Oekraïne, zo'n vijftig in Slovakije en evenveel in Tsjechië, twintig mensen in Duitsland, één of twee in Servië, een stuk of tien in Hongarije en dan nog verschillende mensen van de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk (CGVS I p.13). Uit de hierboven vermelde e-mailberichten die u in dit verband neerlegt blijkt dan weer dat u tussen 18 april 2013 en 5 september 2014 mails zou hebben ontvangen van een zekere E. G. (...) (luidens u een Duitser die banden heeft met de Russische inlichtingendienst), ene G. (...), A. P. (...) en L. H. (...). Zelf noemt u later dan weer nog de namen A. N. (...), M. B. (...) en R. T. (...) uit Bulgarije (CGVS II p.5,6,7,9-11). Opnieuw blijken uw verklaringen dus duidelijk inconsistent en absoluut niet eenduidig. Van iemand die beroep wenst te doen op internationale bescherming door middel van een asielaanvraag kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat hij gedurende de volledige asielpprocedure coherente en eenduidige verklaringen aflegt, hetgeen in casu geenszins het geval is. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw ernstig aangetast.

U haalde meermaals aan dat u door het fraudedossier dat u aan het samenstellen bent en dat u aan Interpol en andere organisaties zou bekendmaken, ernstige problemen kent en dat u zou worden vermoord omwille van deze zaak (CGVS I p.10). Ook zei u dat u toegang hebt verkregen tot de klachtendienst van de FBI (CGVS II p.4). Wanneer u echter werd gevraagd welke informatie u dan precies aan de FBI hebt doorgegeven, kon u hier geenszins een eenduidig antwoord op geven. U zei: "Ik heb een kader, niet echt. Een kader. Ik heb hen gezegd, moet ik... Hoe zal ik het zeggen? Het was een discussie...". Wanneer u hierna om verduidelijking werd gevraagd, zei u dat u een soft explanation hebt gegeven over alle klanten van Oekraïne en over welke fraude u het hebt, nl. financiële fraude, veiligheidsfraude, bankfraude (CGVS II p.5). Echter, uit het document dat u neerlegt over uw klacht bij de FBI (Document 22), blijkt dat u geenszins informatie over mogelijke fraude in Oekraïne aan hen hebt doorgegeven, maar dat u slechts een online klachtenformulier hebt ingevuld over spammail die u hebt gekregen van een ziekenhuis in Texas, nl. Houston Methodist. Uit de informatie aanwezig in uw dossier blijkt geenszins dat u informatie over een fraudeschandaal op internationaal niveau hebt openbaard bij de FBI. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder onderuit gehaald.

Wat de onlinepetities die u hebt ondertekend betreft en waarover u verklaart dat u ook hierdoor ernstige problemen in uw land vreest, moet worden vastgesteld dat uit de documenten die u neerlegt (Document 21) inderdaad blijkt dat u op 26 november 2013 met het e-mailadres kim.kingdomgroup@gmail.com een account hebt aangemaakt bij het onlineplatform <https://petitions.whitehouse.gov/>, i.e. een initiatief van de organisatie "We the People" om meer inspraak te geven aan de burgerbevolking inzake beleidskwesties in de Verenigde Staten, waarbij petitie kunnen worden aangemaakt en waar bij 100.000 handtekeningen in dertig dagen het onderwerp van de petitie aan het Witte Huis wordt doorgegeven. Dit verschijnt dan op een wachtlijst, waarna er uiteindelijk via mail aan alle ondertekenaars een reactie op de petitie wordt gegeven door het Witte Huis. Sinds u een account hebt op dit platform, hebt u minstens drie onlinepetities ondertekend met als titels: "Impose personal sanctions on President of Ukraine Viktor Yanukovich and Cabinet of Ministers of Ukraine members", "Recognize the Donetsk and Luhansk People's republics as terrorist organisations" en "To recognize the President of the Russian Federation V. Putin as the military criminal". U beweert dat u door het ondertekenen van deze petitie hebt bijgedragen aan het blokkeren van gelden van de Oekraïense overheid en verklaart dat u hierdoor naar het front in Oekraïne zal worden gestuurd omdat men u in dit verband wil elimineren (CGVS II p.2-4). Opnieuw betreffen dit blote, weinig realistische beweringen die u op geen enkele manier hard maakt. Zo reikt u geen elementen aan waaruit blijkt dat door het ondertekenen van deze petitie, die overigens gericht blijken te zijn tegen het voormalige Oekraïense regime en tegen de strijdersbewegingen in de provincies Donetsk en Lugansk, dan gelden van de huidige Oekraïense overheid werden geblokkeerd. Wanneer u bovendien werd gevraagd waarom u denkt dat u precies naar het front zou worden gestuurd, zei u dan weer dat u dat werd gezegd door generaal I. S. (...) in 2011, hoewel u eigenlijk niet weet waarom hij dat wil (CGVS I, p. 15; CGVS II p.4). Dit kan niet in overeenstemming worden gebracht met uw voorgaande verklaring dat u naar het front zou worden gestuurd omdat u ervoor gezorgd had dat er gelden werden geblokkeerd. Aangezien u die petitie waarvan sprake pas in 2013 en 2014 hebt ondertekend, is het namelijk onmogelijk dat de reden waarom I. S. (...) u in 2011 zou hebben gezegd dat u naar het leger moet, verband hield met

deze petitie. Tevens was er in 2011 nog geen sprake van een 'front' in het oosten van het land. Uw verklaringen houden dus geen steek.

Vervolgens, wat uw verklaringen over de maffia betreft – u verklaarde dat in uw studententijd mensen van de regionale overheid die betrokken waren bij de maffia naar het huis van uw ouders gingen om geld te vragen – kan worden opgemerkt dat u meermaals verklaarde dat u erin bent geslaagd om uit de handen van deze maffiaclans te blijven, u kon de band met de maffiaclans in Oekraïne doorknippen (CGVS I p.6). Hieruit kan bezwaarlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden besloten.

Naast de problemen omwille van petitie, omwille van de fraudezaak die u openbaar zou maken en omwille van uw ontmoeting met paus Johannes Paulus II, haalt u aan dat uw ouders in 2013 erg onder druk werden gezet door de regionale overheid van Oekraïne (CGVS II p.13). U verklaart dat uw vader werd gearresteerd en dat uw ouders uit hun huis werden gezet en een ander huis ter beschikking kregen (CGVS II p.13). Hierover moet worden opgemerkt dat u deze beweringen op geen enkele objectieve manier weet te staven. Bovendien zijn ook uw verklaringen hieromtrent geenszins coherent. Wanneer u immers werd gevraagd waarom uw ouders onder druk werden gezet, legt u opnieuw verschillende erg uiteenlopende verklaringen af. Enerzijds zegt u dat uw ouders onder druk werden gezet omdat u tegen de overheid van Yanukovitsj inging (CGVS I p.3), anderzijds zegt u dat men gewoon op de eigendommen van uw ouders uit was (CGVS I p.4). Een andere verklaring die u geeft is dat u geen geld had betaald toen u in West-Europa ging studeren om later te beweren dat uw ouders problemen kregen omdat u die petitie hebt ondertekend (CGVS II p.13,14). Ten vijfde haalt u dan aan dat uw ouders werden lastig gevallen omdat u aan de gouverneur zou hebben gezegd dat u naar de VN zou gaan (CGVS I p.3). Opnieuw is kop noch staart te krijgen aan uw verklaringen en maakt u dus geenszins aannemelijk dat u effectief ernstig zou worden vervolgd wanneer u naar uw land van herkomst zou terugkeren. Ook over wie uw ouders problemen bezorgde was u geenszins consistent. Eerst had u het immers over de kringen van de vorige regering, waarna u ene M. I. (...) en I. S. (...) aanhaalt en beweert dat u absoluut zeker bent dat zij u willen elimineren (CGVS I p.4), om later te beweren dat u eigenlijk toch niet weet wil u wil vermoorden, u hebt het over "Mensen daar. Ik weet niet, iemand van mijn dorp, iemand van de overheid, of iemand... ", waarna u verklaart dat u ouders u niet hebben gezegd wie hen precies problemen heeft bezorgd (CGVS II p.13).

Tot slot haalde u ook aan dat uw joodse origine eveneens voor ernstige problemen kan zorgen (CGVS I p.3). Er moet echter worden benadrukt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat er actueel geen enkele reden is om aan te nemen dat personen van joodse origine omwille van hun herkomst en/of religie worden gevisieerd, integendeel, een rabbijn van Dnepropetrovsk, een stad die en van de grootste joodse gemeenschappen heeft in Oekraïne, verklaart dat joden veiliger zijn in Oekraïne dan in bepaalde andere Oost-Europese landen.

Wat een eventuele verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer betreft, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Nizhnyj Bereziv (provincie Ivani-

Franivsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, zijn er geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire beschermingsstatus. De overige talloze documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw cv en een uitgetypt verslag omtrent uw problemen (Document 4) zijn louter een neergetypte samenvatting van wat u tijdens twee gehoren hebt verklaard, waardoor deze niets bijdragen aan de hierboven uitgebreid beargumenteerde besluiten. De tientallen nieuwsbrieven en persberichten (Document 5) van allerlei (online-)diensten zoals The Rockefeller Foundation, Bank of England, The World Bank Group, The White House, European Parliament, Europol, Bank for International Settlements, National Bank of Belgium, Bank of Israel, The Club of Rome, HM Treasury, US Department of the Treasury en vele andere, tonen louter aan dat u abonnee bent van talloze nieuwsbrieven en persberichten die worden verspreid aan al wie het interesseert. Geenszins is hier enige aanwijzing in terug te vinden dat u een schakel in een groots fraude- en witwasnetwerk bent of zou zijn geweest en in dit verband bedreigd werd/wordt. Ook de print-outs van inschrijvingen voor al deze nieuwsbrieven en profielen die u hebt aangemaakt op onlineplatformen, zoals Justice Alerts, EUR-Lex, Europol, Federal Reserve Bank of New York, HM Treasury, Financial Conduct Authority, European Central Bank, Israel Securities Authority, Swiss National Bank, European Commission, Fix Trading Community, Fedvondor, Euroclear, Nacha, Cusip Global Services, S&P Dow Jones Indices, Standard & Poor's Ratings Services, Moody's, London Stock Exchange, Börse Frankfurt, LinkedIn, UN Global Marketplace, World Intellectual Property Organization, UN Global Compact, OECD, ESMA, Google Plus, World Trade Organization, International Monetary Fund, refworld, US Office of the Director of National Intelligence, US International Trade Commission, US Department of State, US Department of Commerce, US Department of Justice, Export.gov, UK Parliament- e.a. (Document 6) wijzen niet in deze richting.

Evenmin kunnen de verschillende uitnodigingen voor conference calls en online lezingen (Document 20) een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aantonen. De verschillende artikels en foto's over Oekraïne (Document 7) betreffen de algemene situatie in dat land, maar geven geen bijkomende informatie omtrent uw persoonlijke problemen. Ook de documenten over corruptie in Oekraïne betreffen louter de algemene situatie (Document 19). De ledenlijst van de onderzoekssamenleving voor problemen van nationale veiligheid (Document 16) betreft eveneens algemene informatie die niet bijdraagt tot de beoordeling van uw persoonlijke vrees, net zoals de lijst van professoren van op de website <http://www.eeda.sk> (Document 18).

De documenten over de oprichting en registratie van uw bedrijven Kingdom Investment Management Limited en Kingdom Investment Developments Limited in Brits Anguilla (Document 17) tonen louter aan dat u samen met K. F. D. (...) aandeelhouder bent van deze offshorebedrijven, maar bewijzen niet dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst, Oekraïne, ernstige problemen zou kennen.

De mails over de online petitie die u hebt getekend (Document 21) tonen aan dat u wel degelijk verschillende petitie's hebt ondertekend. Zoals hierboven reeds aangehaald hebt u het echter niet aannemelijk gemaakt dat u omwille hiervan ernstige problemen zou moeten vrezen.

De foto's waarbij u paus Johannes Paulus II en andere geestelijken ontmoet (Document 14) tonen louter deze ontmoeting aan, maar bevestigen geenszins de door u verklaarde problemen als gevolg van deze ontmoeting. De foto's van u met verschillende personen over wie u verklaarde dat u met hen zaken hebt gedaan (Document 15) tonen eveneens louter uw ontmoeting met deze personen aan. In geen geval vormen deze afbeeldingen enig bewijs voor de door u verklaarde problemen. Het onlineklachtenformulier (Document 22) toont louter aan dat u een klacht hebt ingediend naar aanleiding van een spammail die u hebt gekregen.

Uw reispaspoort (Document 1), uw Oekraïens paspoort (Document 3), uw Duitse sociale verzekeringskaart (Document 2), het aanvraagformulier voor een werkvergunning in Duitsland (Document 8), de brief over een permanente verblijfsvergunning in Duitsland (Document 9) en uw verschillende betaalkaarten (Document 12) bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

Op de twee USB-sticks die u neerlegde staan nog tientallen documenten, waarvan het merendeel louter een duplicaat is van de documenten die u afgedrukt hebt en neergelegd. Verder bevatten de twee usb-sticks nog meer nieuwsbrieven en onlineregistraties op allerlei platformen, verschillende uitnodigingen voor conference calls en online lezingen, uw LinkedIn-connecties, artikels over corruptie in Oekraïne, een lijst van adressen waar u in Slovaakse zoal hebt gewoond, foto's van tientallen visitekaartjes, documenten over uw theologiastudies, een powerpointpresentatie over uw bedrijf Kingdom Investment Management Limited, verschillende zakelijke contracten, o.a. Joint Venture-overeenkomsten tussen u en verschillende personen waarbij de namen A. U. (...), M. G. (...), D. P. (...), V. B. (...), M.C. (...), A.C. E. D. (...), S. P. (...), C. G. (...), G. M. (...), L. M. R. (...) en I. S. (...) worden vermeld, en een e-mail van u aan de klantendienst van Skype waarin u vermeldt dat u wordt bedreigd door iemand die de

gebruikersnaam 'gera.timof' hanteert. Skype heeft u hierop verschillende instructies geantwoord om deze persoon op Skype te blokkeren, zodat deze u niet meer kan contacteren. Op de usb-sticks werd geen enkele aanwijzing aangetroffen dat in uw hoofd een ernstige vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingendefinitie dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming kan worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het algemeen beginsel van voorzichtigheid" en van "het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid".

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), deze inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofdte van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie louter vermeldt zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of de aanduiding hoe deze voormelde artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Gezien verzoekende partij geen enkele concrete aanwijzing geeft van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te

vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. Verzoekende partij verwijt verwerende partij dat zij, wat betreft de door verzoekende partij geuite vrees om omwille van haar joodse origine ernstige problemen te zullen kennen bij terugkeer naar Oekraïne, zich baseert "*op een enkele uitspraak van een toevallige rabbijn die niet eens in dezelfde stad als die van de verzoeker woont*" om te stellen dat er actueel geen enkele reden is om aan te nemen dat personen van joodse origine omwille van hun herkomst en/of religie worden geviséerd. Verzoekende partij citeert vervolgens verschillende mensenrechtenrapporten waaruit volgens haar blijkt dat de Joodse gemeenschappen steeds meer gevaar lopen in haar regio en dat de joodse bevolking in Oekraïne duidelijk het slachtoffer is van een verregerende discriminatie.

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat verwerende partij met haar desbetreffende motivering niet stelt dat er op absolute wijze geen problemen zijn ten aanzien van elk persoon die behoort tot de joodse gemeenschap, maar wel dat een rabbijn van een van de grootste joodse gemeenschappen in Oekraïne aangeeft dat de situatie voor de joden aldaar nog niet zo slecht is. Verder leest de Raad in het door verwerende partij bijgebracht rapport (administratief dossier, stuk 20, landeninformatie, deel 1) dat het aantal antisemitische incidenten sedert 2007 in Oekraïne beduidend omlaag gaat. Waar verzoekende partij onder verwijzing naar internetberichtgeving hier en daar in Oekraïne antisemitische incidenten aanbrengt, oordeelt de Raad dan ook dat dit verweer niet in tegenspraak is met de motivering en de informatie van verwerende partij. De Raad wijst er bovendien op dat de verwijzing naar een algemene toestand in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij om reden van de door verwerende partij gemotiveerde flagrante inconsistente verklaringen over de asielmotieven waarom verzoekende partij om internationale bescherming verzoekt in gebreke blijft.

2.2.6. Wat betreft de bemerking van verzoekende partij dat zij Oekraïne sinds 1999 niet meer heeft bezocht en dan ook geen kennis meer heeft van het land en er geen sociaal netwerk meer heeft, is de Raad van oordeel dat, hoewel begrip kan worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar haar herkomstland voor verzoekende partij bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijke aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, dergelijke verklaringen niet wijzen op een intentionele bedreiging van haar leven, vrijheid en/of fysieke integriteit.

2.2.7.1. Verder wijst verzoekende partij erop dat zij tijdens haar gehoor ook opgemerkt heeft dat zij bij een terugkeer naar Oekraïne ervoor vreest opgeroepen te zullen worden voor de militaire dienst. Evenwel blijkt uit de bestreden beslissing dat verwerende partij geen rekening gehouden heeft met dit asielmotief en het niet heeft behandeld. Verzoekende partij verwijst vervolgens naar verschillende internetartikels waaruit blijkt dat ook verzoekende partij, ondanks haar leeftijd, nog opgeroepen kan worden voor de militaire dienst. Gelet op het conflict in het oosten van Oekraïne, kan een militaire dienst leiden tot levensgevaarlijke situaties.

2.2.7.2. De Raad stelt evenwel vast dat voormeld betoog berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. Immers werd in de bestreden beslissing wel degelijk ingegaan op de door verzoekende partij ingeroepen vrees om naar het front in Oekraïne te worden gestuurd, doch werd geoordeeld dat verzoekende partij zich desbetreffend steunt op blote en weinig realistische beweringen die zij op geen enkele manier hard maakt: "*U beweert dat u door het ondertekenen van deze petitie hebt bijgedragen aan het blokkeren van gelden van de Oekraïense overheid en verklaart dat u hierdoor naar het front in Oekraïne zal worden gestuurd omdat men u in dit verband wil elimineren (CGVS II p.2-4). Opnieuw betreffen dit blote, weinig realistische beweringen die u op geen enkele manier hard maakt.*"

Zo reikt u geen elementen aan waaruit blijkt dat door het ondertekenen van deze petities, die overigens gericht blijken te zijn tegen het voormalige Oekraïense regime en tegen de strijdersbewegingen in de provincies Donetsk en Lugansk, dan gelden van de huidige Oekraïense overheid werden geblokkeerd. Wanneer u bovendien werd gevraagd waarom u denkt dat u precies naar het front zou worden gestuurd, zei u dan weer dat u dat werd gezegd door generaal I. S. (...) in 2011, hoewel u eigenlijk niet weet waarom hij dat wil (CGVS I, p. 15; CGVS II p.4). Dit kan niet in overeenstemming worden gebracht met uw voorgaande verklaring dat u naar het front zou worden gestuurd omdat u ervoor gezorgd had dat er gelden werden geblokkeerd. Aangezien u die petities waarvan sprake pas in 2013 en 2014 hebt ondertekend, is het namelijk onmogelijk dat de reden waarom I. S. (...) u in 2011 zou hebben gezegd dat u naar het leger moet, verband hield met deze petities. Tevens was er in 2011 nog geen sprake van een 'front' in het oosten van het land. Uw verklaringen houden dus geen steek."

Waar verzoekende partij verwijst naar twee internetartikelen waaruit blijkt dat hoofdzakelijk reservisten van 25 jaar tot 60 jaar in aanmerking komen om gemobiliseerd te worden en dat het Oekraïense leger vooral bestaat uit mannen van 18 tot 60 jaar oud, bemerkt de Raad evenwel dat verzoekende partij geen reservist is (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag CGVS d.d. 03/02/2016, p. 3). Verzoekende partij beschikt dan ook over geen concrete aanwijzingen waaruit blijkt dat zij het risico loopt om opgeroepen te worden voor het Oekraïense leger.

2.2.8.1. Ten slotte wordt door verzoekende partij nog opgemerkt dat doorheen haar verhoren en het weergegeven relaas vastgesteld kan worden dat zij soms moeite heeft om duidelijkheid te scheppen over bepaalde aspecten en de chronologie ervan. Ook heeft zij moeite om precies te zijn over bepaalde zaken doorheen haar verklaringen. Ook leek verzoekende partij tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal soms verward en in paniek. Deze vaststellingen werden ook gedaan door haar raadsman tijdens de afspraken op diens kantoor. Verzoekende partij meent dat ook verwerende partij tijdens haar gehoren waarschijnlijk heeft kunnen waarnemen dat sommige van haar verklaringen uiterst verward en paranoïde waren en dat zij vreemd gedrag vertoonde. Echter werd desbetreffend niets opgemerkt in de bestreden beslissing. Verwerende partij heeft er op geen enkel moment rekening mee gehouden dat de vastgestelde inconsistenties in haar verklaringen te wijten zijn aan de mentale toestand van verzoekende partij. Verzoekende partij bemerkt nog dat zij *"binnenkort een afspraak (zal) krijgen bij de psycholoog en psychiater, waarvan attest via een aanvullende nota zal worden neergelegd"*.

2.2.8.2. De Raad stelt evenwel vast dat door verzoekende partij geen enkel medisch attest wordt bijgebracht ter staving van de beweerde psychologische problemen. Zij toont dan ook op generlei wijze aan dat zij omwille van psychologische problemen niet in staat is om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Dat de incoherenties en inconsistenties in haar verklaringen tijdens haar gehoren te wijten zijn aan psychologische problemen, blijkt dan ook nergens uit. Wat betreft de door de raadsman van verzoekende partij gedane vaststellingen in verband met het gedrag van verzoekende partij, bemerkt de Raad dat deze geen ter zake bevoegd specialist is waardoor diens vaststellingen dan ook niet van aard zijn om psychologische problemen in hoofde van verzoekende partij aan te tonen.

2.2.9. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat *"de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd"*. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de

elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielfrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), duidelijk blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Nizhniy Bereziv (provincie Ivani-Franivsk) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.”*

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die deze vaststelling weerleggen. Zij beperkt zich in haar verzoekschrift tot het verwijzen naar internationale rapporten omtrent het conflictgebied in het oosten van het land, hetgeen echter irrelevant is daar verzoekende partij afkomstig is van Nizhniy Bereziv (provincie Ivani-Franivsk) dat zich niet situeert in Oost-Oekraïne.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 18, 19 en 20), en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 16 oktober 2015 en 3 februari 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, waarbij zij, voor wat betreft haar tweede gehoor, werd bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielfrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT